

DRAGOTIN HUMEK :

Za naše risarje.

li mislite, da bo gospod Sič hud, če mu tako-le uidem v njegov zelnik? Ej, gotovo ne, saj sva dobra prijatelja, in on gotovo nima časa, da bi vas v vsaki „Zvončkovi“ številki učil risanja. Pa mu pomorem.

In ali bo prav vam, ko vam bom govoril o risanju s svinčnikom? Saj tako ljubite barve. Oh, barve! A čakajte vi, ki imate tistih barvastih gumbov in čopičev in skledic in ki mažete, kjer je treba in kjer ni treba. Povem vam, da je mnogo pridnih otrok, ki komaj zmorejo košček svinčnika, pa bi tudi radi risali. Tem govorim danes. In tudi vam.

Da me bodete laglje razumeli, vam kar razložim posamezne podobę, ki jih imate natisnjene tu poleg.

1. Vodoravne črte vlečemo navadno od leve proti desni v eni potezi. Izkrajja počasi, ko se privadimo, hitreje. V tem gibljemo vso roko do rame, ne pa samo v zapestju.

2. Če hočemo potegniti navpičnico, iztegnemo roko in primemo svinčnik tako, da kaže povprek od leve proti desni. Nato potegnemo vso črto v eni potezi in z vso roko.

3. Poševnice vlečemo od leve spodaj proti desni navzgor ali pa od leve zgoraj proti desni navzdol. V prvem slučaju je obrnjen svinčnik z neobrezanim koncem proti desni navzdol, sicer pa proti desni navzgor.

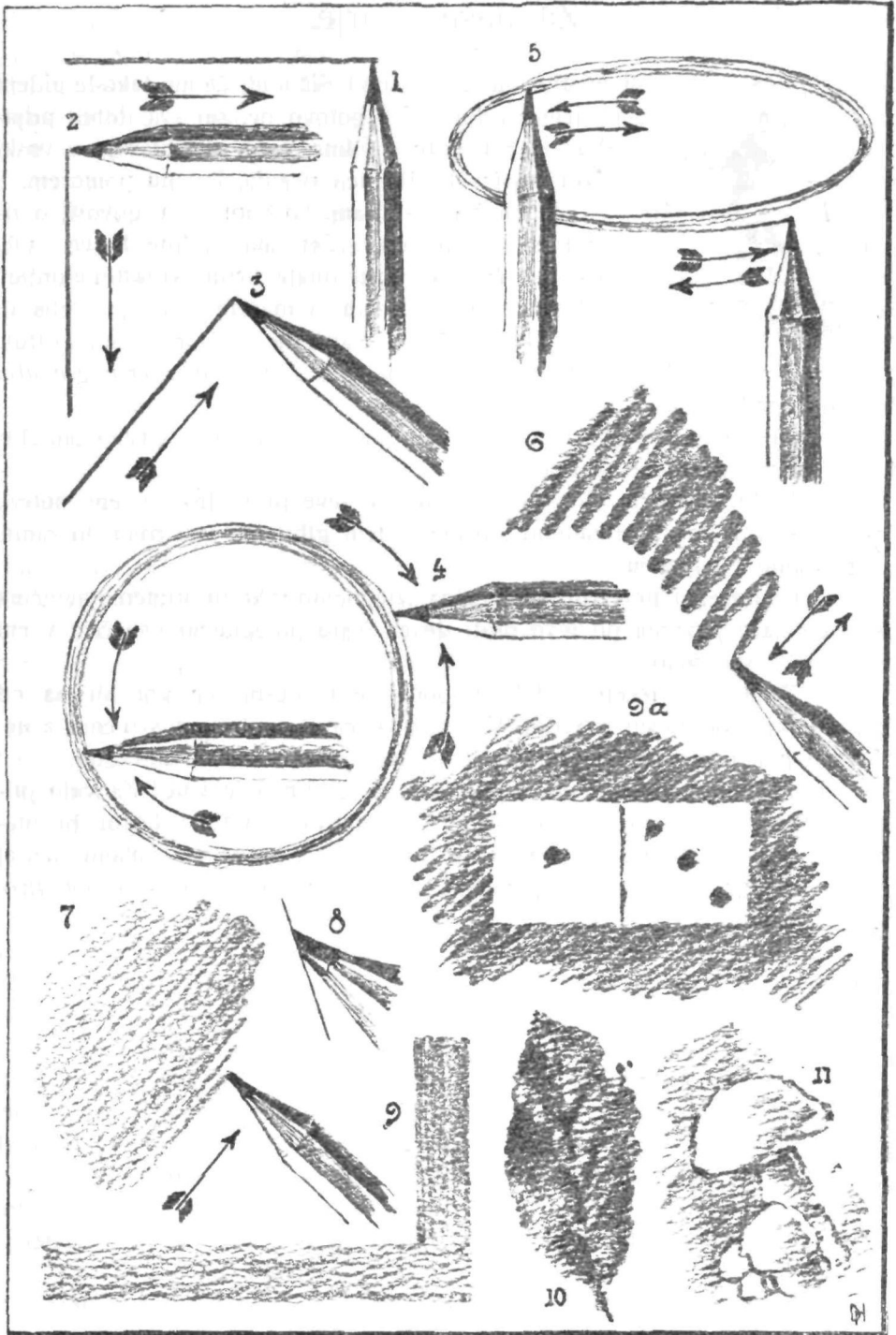
4. Tudi krog potegnemo s prosto roko. A treba je vaje! Za vajo primite svinčnik kakor pri navpičnih črtah in gibljite vso roko kakor bi mešali juho na krožniku. Delajte velike in majhne kroge v zamahu naprej in nazaj. Krog narišemo najlagje tako, da potegnemo najprej levo polovico, nato pa desno.

5. Ali veste, kako se imenuje tak-le potlačen krog? Če vam še ni nihče povedal tega, povem vam pa jaz, da je to elipsa. Pri risanju ležečih elips držite svinčnik kakor pri vodoravnih črtah; stoječe elipse rišemo tako, kakor sem pokazal pri krogu.

6. Če hočemo narisati kak predmet, ni zadosti, da bi narisali samo nekoliko črt. Lepo je, če znamo narisati telesne ploskve svetle ali temne, kakršne se nam vidijo v resnici. Zato podrgnemo s svinčnikom nekolikokrat po papirju, da se na eni strani obrabi in da dela široke medle črte.

7. S takimi črtami lahko napolnimo ploske kakor z barvo in s čopičem. Čimbolj pritisnemo, tembolj temna je ploskev. Boljše pa je, da prekrijemo ploskev dvakrat ali trikrat in ne pritiskamo preveč.

8. V tem ne smemo vrteti svinčnika, da se rabi samo z ene strani. In črte morajo ležati lepo tesno druga ob drugi. Seveda je treba v to mnogo vaje, a kaj de to pridnemu človeku, ki bi rad znal!

9. Temne predmete rišemo vobče tako, da potegnemo najprej z lahki potezami robove, nato pa napolnimo ploskve s svinčnikom. Pri tem glejmo, da bo narisani predmet v svetlih in temnih ploskvah kolikormoči podoben naravnemu predmetu. Tako poizkusite narisati zvezkov ovitek, ravnilo, tablico s svetlim okvirjem, lestvo, plot, desko na razpotju, grebljico, kladivo, klešče, sekiro, nož, lopato, uro, škripec i. t. d.

9 a. Marsikak predmet je tako svetel, da ga vidimo dobro le tedaj, če ga položimo na temno ozadje. Take predmete moramo tudi risati tako, da jim naredimo ozadje. Tako lahko narišete list belega papirja, zvezkov ovitek z belim ščitkom, rutico z obrobkom, pisemski ovitek, stenski koledarček, ogledalo z okvirjem, bel stolpič s temno streho, v ozadju drevje, stensko uro s številčnico i. t. d. Vse predmete rišite najprej tako, da se jim vidi samo sprednja stran.

10. Če hočemo hitro narisati kak predmet, ga narišemo samo v glavnih potezah s prav mehkiimi, ravnimi črtami. Vobče moramo imeti za risanje po naravnih predmetih mehak svinčnik, ki ne sme biti ostro obrezan.

Končavam za danes. A onim, ki jih zanima risanje s svinčnikom, povem prihodnjič še kaj.

VAN RADO:

Črešnje.

a vrtu je stala košata črešnja belica. Mirno je stala, ne diha ni bilo od nje; le tuintam je zašuštelo sočno listje in si tajinstveno namigavalo: „Na moji vejici se že rdečijo; kaj pa pri tebi, sosed?“

„Tudi že,“ mu odgovori, „a tam-le doli med našimi bratci ob deblu so še vse zelene.“

„Govoriš prav, bodo pa tudi pozneje obrane in pozobane kakor me,“ mu zastavi besedo.

„Pst, pst, lepo tiho!“ viknejo listi na sosedni vejici, „zakrijmo svoje rdečelične sestrice, ne sme jih zapaziti oko tega paglavca, ki tod lazi in se radovedno ozira po materi črešnji.“ In listi so zakrili mili obrazek svojih sestic.

* * *

S hišnega slemena je priletel vrabec, sedel na vejico vrh drevesa ter veselo začivkal: „Oje! Glejte, glejte, so že!“ Zletel je z vrha na vejico ob strani koša in pikal s kljunčkom zardelo črešnjo. „A kaj pa to? Lepa si, lepa, a trda si še, nič ne bo sladkega zobjanja!“

Osramočen je odletel, a vradci, ki so se solnčili na bližnji jablani, pa v smeh: „Glej sladkosneda, ukanilo ga je.“ Sladkosned se je ves srdit zalotel v jato zasmehovalcev ter zavpil: „Molčite, bebe, saj nič ne veste!“